

ÜLESTÕUSMISAJA VII PÜHAPÄEV C AASTAL

(Esimene lugemine Ap7,55-60)

Lugemine Apostlite tegude raamatust

Kui Stefanos, täis Püha Vaimu, üksisilmi taeva poole vaatas, nägi ta Jumala auhiilgust ja Jeesust seismas Jumala paremal käel, ning ta ütles: "Vaata, ma näen taevaid avatuna ja Inimese Poega seismas Jumala paremal käel". Aga rahvahulk tõstis seepeale kisa, ja nad katsid oma kõrvad kinni ning söötsid nagu üks mees tema kallale. Nad ajasid ta linnast välja ja hakkasid teda kividega surnuks viskama. Aga viskajad panid oma riided maha ühe noormehe jalgade ette, kelle nimi oli Saulus. Ja nad viskasid Stefanost kividega, Stefanos aga palvetas: "Issand Jeesus, võta minu vaim vastu". Ta langes põlvili ja hüüdis valjusti: "Issand, ära arva seda pattu neile süüks!" Ja kui ta seda oli öelnud, heitis ta hinge.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps97 ,1-2. 5-6. R:1a & 9a)

R: Issand Jumal valitseb kogu maailma üle.

Issand on kuningas - hõiska, maa!
Rõõmustagu rohked saared!
Pilved ja pimedus on tema aujärje ümber,
õigus ja õiglus on tema aujärje alus.

R:

Mäed sulavad nagu vaha Issanda palge ees,
kogu maailma Issanda palge ees.
Taevad kuulutavad tema õiglust,
kõik rahvad näevad tema kirkust.

R:

(Teine lugemine Ilm22 ,12-14. 16-17. 20)

Lugemine püha Johannese ilmutuse raamatust:

Mina, Johannes, kuulsin häält, mis ütles mulle: "Vaata, ma tulen varsti ja mu autasu on ühes minuga ja ma tasun igäühele tema tegude järgi. Mina olen A ja O, esimene ja viimne, algus ja lõpp. Õndsad on need, kes on pesnud oma rõivad, et neil oleks õigus süüa elupuust ja meelevald väravast linna sisse tulla. Sest mina, Jeesus, olen saanud oma ingli, et ta kuulutaks teile seda, mis kirikusse puutub. Mina olen võsu Taaveti tüvest, tema järeltulija, särav koidutäht". Aga Vaim ja pruut ütlevad: "Tule!" ja kes seda kuuleb, ütelgu samuti: "Tule!", ja kes tunneb janu, see tulgu, kes tahab, see ammutagu eluvett tasuta. Tema, kes ta sellest tunnistab, ütleb: "Tõesti, ma tulen varsti!" Aamen. Tule, Issand Jeesus!
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 14,18)

Halleluuja. Mina ei jäta teid vaeslasteks,
mina tulen tagasi ja teen rõõmsaks teie südame. Halleluuja.

(Evangeelium Jh17 ,20-26)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Viimsel õhtusöömaajal tõstis Jeesus oma silmad taeva poole ja palvetas: "Püha Isa, ma ei palu sind ainuüksi oma jüngrite eest, vaid ka kõikide eest, kes nende sõna kaudu minusse uskuma hakkavad, et nad kõik oleksid üks, nii nagu sina, Isa, oled minus ja mina sinus, ning et maailm võiks uskuda mind sinu poolt läkitatud olevat. Ja kirkuse, mille sa andsid mulle, olen mina neile andnud, et nemadki

oleksid üks, nii nagu meie oleme üks - mina neis ja nemad minus, et nende ühtsus oleks täiuslik ja maailm mõistaks, et Sina oled minu läkitanud ja armastad neid samamoodi, nagu sa oled mind armastanud. Isa, ma tahan, et need, kelle sina oled mulle andnud, oleksid seal, kus olen mina, ja võiksid näha seda kirkust, mille sina oled mulle andnud, sest sa oled mind armastanud enne maailma rajamist. Õiglane Isa, maailm ei ole sind tundnud, aga mina tunnen sind ja nemad on ära tundnud, et sina oled mind läkitanud. Neile olen ma sinu nime teatavaks teinud ja ilmutan üha, et armastus, millega Sina oled mind armastanud, oleks neis, ja et mina oleksin nendes".

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Kõik peavad olema kui üks! Nii kõlab Jumala käsk. Aga kuidas me saame üks olla, kui kõige suuremaks tõukejõuks siin maailmas on võistlus ja konkurents. Inimesed mobiliseerivad end just väljakutsete tekkides, et midagi uut avastada. Nii on paljud leiutised, mis meie elu tänapäeval lihtsamaks teevad, sündinud sõdades.

Aga võitlused on toonud inimesele ka palju kannatusi, ja nii peame endalt küsima, kas inimeste kannatuse vältimine ei ole siiski rohkem väärt kui uued tehnikaimed?

Me loeme patutunnistuse

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord läksid kaks usklikku meest omavahel tülli. Esimene neist läks koju ning otsis oma ülekohtutundest tekkinud valule pühakirjast leevendust. Kes otsib, eks see pea ka leidma, ja nii sattuski ta kohe õige kirjakohta peale kolmandast psalmist:

"Issand, kui palju on mul vaenlasi,
palju on neid, kes tõusevad mu vastu.
Paljud ütlevad mu hingele:
"Ei ole temal päästet Jumalas!"
Aga sina, Issand, oled kilbiks mu ees,
minu au, sa tõstad mu pea üles.
Ei ma karda rahva musttuhandeid,
kes igalt poolt on endid seadnud minu vastu.
Tõuse, Issand, päästa mind, mu Jumal!
Sest kõiki mu vaenlasi
oled sa lõõnud vastu lõugu,
sa oled murdnud õelate hambad.
Issanda käes on pääste.
Su rahvale tulgu sinu õnnistus!"

Kergendatult naeratades sulges see mees oma Pühakirja, pani pea padjale ja magas rahulikult õiglase und.

Aga koju läks ka teine usuvend ja haaras samuti piibli järele, kust ta luges 35. psalmist:

"Võitle, Issand, nende vastu,
kes minu vastu võitlevad;
sõdi nende vastu,
kes minu vastu sõdivad!
Haara kätte kilp ja kaitsevari
ning tõuse mulle abiks!
Paljasta piik ja tapper minu tagaajajate vastu;
üttele mu hingele: "Mina olen sinu pääste!"
Häbenegu ja jäägu pilgata need,
kes kipuvad mu hinge kallale;
taganegu häbiga need,

kes mõtlevad mulle kurja teha!
Olgu nad kui aganad tuule käes
ja Issanda ingel paisaku nad maha!
Nende tee olgu pime ja libe
ja Issanda ingel jälitagu neid!

Sest ilma põhjuseta on nad seadnud mulle oma varjatud võrgud,
ilmaasjata on nad augu õõnestanud mu hingele.
Hukatus tulgu talle kätte aimamata
ja tema võrk, mille ta salajasse on pannud,
püüdku kinni teda ennast;
sattugu ta sellesse hukatuseks!

Aga minu hing ilutsegu Issandas,
ta rõõmustugu tema päästest!"

Ka teine mees magas sel ööl rahulikult, sest temagi uskus, et Jumal on tema poolt.

Kellele neist kahest andis Jumal õiguse? Kelle palvet võttis ta kuulda? Võib arvata, et ei kummagi, ning vaevalt sai ka neist kahest tülitsejast kumbki targemaks.

Kui otsida oma teguviisile Jumalalt heakskiitu, süüdistades kõiki teisi, siis tuleb meeles pidada, et kui sa näitad kellegi peale sõrmega, näitavad samal ajal sinu kolm sõrme su enda poole tagasi.

Armsad õed ja vennad, me oleme väga erinevad inimesed, ja paratamatult toome me palves Jumala ette ka oma solvumuse ja frustratsiooni. Kuid keegi ei anna meile õigust iseennast automaatselt nende hulka arvata, kes apostlite sõna kaudu Jeesusesse usuvad ja temaga üheks peavad saama.

Sest ilusaid sõnu rääkida on nii lihtne. Nii raske on aga leida tasakaal iseenda, teise inimese ja Jumala armastamise vahel nii sõnas kui teos. Paraku just selles seisnebki meie inimeseks olemise väljakutse. Aamen.